

Toužíme být sborem modlitby

Toužíme být sborem naslouchajícím, který žízí po Božím slovu

Toužíme být sborem, který dětem a mladé generaci bude vyprávět o Božím milosrdenství

Toužíme být sborem milosrdných

Toužíme být sborem, který koná krásnou a inspirativní nedělní bohoslužbu

Toužíme být sborem modlitby

Modlitbu nevnímáme předně jako akt, kterým Boha přemluvíme, aby naplnil naše touhy, ale jako prostor, rozhovor, ve kterém Bůh mění nás, abychom obstáli na životních cestách a došli do jím slíbené věčnosti, proto se chceme modlit:

- Za celé společenství sboru („domácí víry“), abychom ve vzájemnosti uměli přijímat jedni druhé za přednější sebe a byli tak sobě navzájem obohaceni a požehnáni
- Za svět kolem nás, v jeho blízké i vzdálené podobě.
 - Chceme se modlit za všechny, kteří společenstvím sboru prošli, ale Pánu Bohu se vzdalují, předně pak za naše nejbližší, ale také za všechny, kteří při různých akcích a shromážděních, mohli slyšet evangelium.
 - Chceme se modlit za svět za dveřmi naší modlitebny s odvahou, že Pán Bůh otevře příležitosti ke zvěstování evangelia, různými způsoby a formami.
 - Chceme se modlit i za svět v té nejširší perspektivě. Chceme se modlit za trpící a pronásledované, za vládcy i obyčejné lidi, za křesťany aby byli solí a světlem světa.
- Za šíření evangelia Kristova. Skrze nás jednotlivce, v prostředí našich vztahů doma, na pracovištích, ve školách aj. Skrze nás jako společenství v prostředí, našich měst a míst. Skrze církve Kristovu v prostředí světa.
- Za ty, kterým Bůh sám, i prostřednictvím sboru a církve, svěřil nějaký úkol.
- Za konkrétní potřeby jednotlivců.

Toužíme být sborem naslouchajícím, který žízí po Božím slovu

Hlásíme se k tomu, že Boží slovo je zásadním měřítkem našeho života i víry, proto toužíme být sborem, ve kterém je po Božím slovu hlad a touha ho naplňovat v životě. Vnímáme že, kromě jiného, je Boží slovo dobré a moudré pro to, abychom obstáli v životních bouřích. Ježíš vypráví podobnost o muži, který svůj dům stavěl na skále. Dům takového muže právě v bouři obstál. Vše je obrazem člověka, který slyší a plní, co Ježíš říká, proto se:

- Hlásíme k vyjádření RCB, která vnímá potřebu, abychom ve sboru, během týdne, byli účastni nejen nedělního shromáždění, ale také biblického vzdělávání různou formou.
- Budeme usilovat vytvořit formy setkávání (biblické hodiny, skupinky, semináře, vzdělávací dny), které přispějí, při studiu písma, zakořenění biblického myšlení.
- Budeme se snažit motivovat k účasti na takových setkáních

Toužíme být sborem, který dětem a mladé generaci bude vyprávět o Božím milosrdenství

Už v příbězích starého Izraele vidíme, že úkolem společenství Božího lidu, je vyprávění o Božím milosrdenství, mladé generaci. I my to vidíme jako svůj úkol. I když se osobní víra formuje vlastní zkušeností, přesto se víra naléhavě předává dalším generacím, jako dědictví. K tomuto úkolu chceme:

- Povolávat a modlit se za jednotlivé pracovníky s mladou generací.
- Motivovat jednotlivé služebníky k vlastnímu duchovnímu růstu
- Vyzvat starší generaci, aby vyprávěla svůj příběh víry v rámci formálních i neformálních setkání.
- Různými formami a způsoby dávat najevo, že děti a mladá generace je součástí našeho společenství a patří tak k Božímu lidu.
- Zajistit potřebné prostředky, materiály, možnost vzdělávacích seminářů ad.

Toužíme být sborem milosrdných

Tak jako milosrdný Samaritán i my chceme mít oči otevřené tam, kde je potřeba být nablízku s konkrétní pomocí. Diakonickou službu ve sboru i mimo sbor vnímáme jako důležité poslání církve ve světě proto:

- Chceme vidět potřebné mezi námi i kolem nás a být připraveni k praktické pomoci.
- Chceme pomoc rozvíjet jak prakticky tak i finančně.
- Chceme být zapojeni i v projektech pro místní komunitu.

Toužíme být sborem, který koná krásnou a inspirativní nedělní bohoslužbu

Bohoslužebné nedělní setkání je základní způsob setkávání našeho společenství. Scházíme se podle reformačních principů, k zvěstování slova a slavení svátostí. Zároveň je naší touhou vyjádřit svoji vděčnost Pánu Bohu, stejně jako hledat odpovědi na naše otázky a současné životní cesty. Chceme vytvářet bohoslužbu, která bude uctívá k Pánu Bohu i k všem účastníkům proto:

- Bohoslužbu vnímáme jako příležitost vděčného a radostného setkání s nepomíjejícím Bohem a pomíjejícími bližními.
- Budeme promýšlet jednotlivé části bohoslužby (liturgii) s ohledem na biblickou a církevní tradici, i s ohledem na kulturní proměny současnosti.
- Budeme usilovat vytvářet bohoslužbu tak, aby se každý účastník mohl v nějaké formě setkat s živým Bohem. V kázání, ve svátostech, v modlitbách, v písních, v čteném textu písma aj.
- Budeme usilovat o vzájemný respekt generačního rozložení společenství, abychom se, ve formách a způsobech (kázání, zpěvu, modliteb, aj.) vzájemně obohacovali.
- Uctívání, chválu, přímlyvy, vyznání, zpověď atd., tyto skutečnosti vnímáme nejen jako součást bohoslužby, ale především jako způsob života. Formy a způsoby pro bohoslužbu, chceme uplatňovat s ohledem na pestrost lidí, pestrost našich povah i pestrost způsobů jak každý jednatlivec prožívá svou spiritualitu. Přes tuto různorodost se chceme i na formách a způsobech vzájemně obohacovat a také v nich sjednocovat.